

Olympijská medailistka Erbanová v programu WISH! Vrátila se s novým pohledem na trenérskou práci

11.5.2026 - Markéta Kosová | Česká olympijská

Když přijížděla do Anglie na program WISH, měla jen hrubou představu, co ji čeká. Pár informací, několik bodů v popisu a obecnou představu o leadershipu ve sportu. Jenže realita? Ta bývalou rychlobruslařku a bronzovou olympijskou medailistku Karolínu Erbanovou překvapila hned první den.

„Najednou tam byla head coach nizozemského softballu, trenérka ženského volejbalového národního týmu Mauricia... A já? Asistentka u české hokejové šestnáctky,“ směje se dnes. „Říkala jsem si: Ty jo, to jsou fakt velké borky.“

Právě v tom ale tkví síla programu WISH – Women in Sport High-Performance Pathway Programme, který vznikl pod hlavičkou University of Hertfordshire a podporuje ho Mezinárodní olympijský výbor. Cílem je jediné: dostat více žen do vrcholového koučinku. Protože zatímco sportovkyně na olympiádách přibývá, žen na trenérských lavičkách je pořád jen minimum.

Karolína Erbanová do programu vstoupila už ne jako aktivní závodnice, ale jako trenérka. Po úspěšné rychlobruslařské kariéře, kterou ozdobila bronzem z olympijských her v Pchjongčchangu 2018, ještě získala bronz z mistrovství světa v ledním hokeji a dnes působí u ženského hokeje jako skills coach. Přechod z role sportovkyně do role trenérky byl jedním z témat, které s ostatními ženami rezonovalo nejvíce.

„Většina z nich si sama prošla profesionální kariérou a teď řeší úplně stejné věci jako já. Najednou už se nestaráš jen sama o sebe, ale vedeš tým, komunikuješ s realizačním týmem, se svazem, řešíš autoritu, důvěru ve vlastní schopnosti,“ popisuje Erbanová.

Intenzivní škola leadershipu

Program podle ní nebyl žádný pohodový networkingový výlet. Spíš intenzivní zátěžový test. „Jely jsme od rána do večera. Úkoly, práce v týmech, simulace pod tlakem a v časovém stresu. A pak jsme všechno detailně rozebíraly. Bylo to náročné, ale strašně cenné,“ říká.

Překvapilo ji také, jak snadno se zkušenosti přenášely napříč sporty. „Bylo úplně jedno, jestli někdo přišel z individuálního sportu nebo z kolektivního. Ty situace byly podobné. Najednou zjistíš, že řešíte stejné věci – komunikaci, tlak, leadership nebo třeba vztahy v realizačním týmu.“

Jak fungovat v mužském prostředí

Téma fungování žen v převážně mužském prostředí patřilo mezi nejsilnější. „Hodně jsme řešily spolupráci s mužskými trenéry. Když je muž nadřízený, kolega nebo podřízený. Jak komunikovat, jak si nastavit role, jak fungovat zdravě v týmu. A hlavně bez zbytečné křeče,“ vysvětluje Erbanová.

„Najednou zjistíš, že řešíte stejné věci – komunikaci, tlak, leadership nebo třeba vztahy v realizačním týmu.“

Sama přitom zdůrazňuje, že nikdy nešla cestou jednoduchých kvót. „Jsem zastáncem toho, že si vybíráš lidi podle kvalit, které potřebuješ. A právě to se mi na WISH líbilo. Nebyl tam žádný politický tlak typu kolik musí být žen a kolik mužů. Spíš tě učí, jak spolupracovat a jak využít silné stránky všech.“

Možná největší moment ale přišel až ve chvíli, kdy si uvědomila, co všechno si trenérky navzájem mohou předat. „Nejcennější pro mě bylo zjištění, že na to nemusím být sama,“ přiznává. „Teď jsme propojené přes WhatsApp, e-maily a okamžitě si dáváme zpětnou vazbu. Najednou tě to vytáhne z tvého mikrosvěta, kde máš pocit, že tvůj problém je střed vesmíru a nejde vyřešit.“

Sdílení zkušeností považuje za obrovskou zkratku pro mladé trenérky. „Ty ženy už si spoustou věcí prošly. Nemusíš všechno absolvovat stylem pokus-omyl. Máš se o koho opřít.“

„Opatrně.“ Jedno slovo, které řeklo všechno

Nedávno oceněný trenér gymnastek Václav Nedvěd na otázku, jak přistupovat ke sportovkyním, odpověděl jedním slovem: „Opatrně.“ Což Karolínu Erbanovou rozesmálo.

„Já ho naprosto chápu,“ říká. „Musíš být naladěný na ženskou dynamiku, emoce, nálady. Umět s tím pracovat. A vlastně si myslím, že v tom jednom slově řekl úplně všechno.“

<https://www.olympijskytytym.cz/article/olympijska-medailistka-erbanova-v-programu-wish-vratila-se-s-novym-pohledem-na-trenerskou-praci>